

ление (21%), послѣ търговците (5%); рентиерите, свободните професии и чиновниците представляватъ 11%. Трѣбва да добавимъ, че отъ цѣлото население само $\frac{1}{2}$ -та работи.

Въ земедѣлческо отношение Италия остава много да се желае (Не зная г. Н. Пиперовъ въ отличната си статия по нашите финансии отъ гдѣ е заключилъ, че Италия била „една отъ най-образцовитѣ по земедѣлие държави“, стр. 332, Сп. на Бълг. Икон. Д-во, год. XIV, кн. 5, 1910). Въ по-голѣмата часть на Италия не се практикуватъ внушениетѣ отъ модерната наука земедѣлчески срѣдства (наторяване, ротация, иригация и т. н.), а при това, латифундитѣ ще бѫдатъ още за дѣлго врѣме не само економически, но и социално зло за Италия. ср. Giannitrapani, оп. cit р. 28, 35).

Причинитѣ на италианската емиграция.

Главнитѣ причини по които емигрира италианското население, особено отъ южна Италия, отъ сравнително най-бѣдни окрѣзи, като тия на Базиликата и Калабрия, сѫ:

- 1) Разпространената въ много покрайнини *жалария*;
- 2) Безплодието на почвата и липса на вода;
- 3) Ниските надници (отъ $\frac{1}{2}$ левъ до 70 ст. и 1 л.), въ сравнение съ тия въ Америка (срѣдно 5 и $5\frac{1}{2}$ лева);
- 4) Лишението на селенина отъ поземелни участъци — земя или неизгодността да обработва недостатъченъ поземеленъ участъкъ.

Изпратената прѣзъ 1908 г. въ тия окрѣзи анкетна комисия е намѣрила южноиталианските земедѣлци при съвсѣмъ жални условия: повечето живѣли въ 2 стаи, съвсѣмъ нехигиенични, съ цѣлото си сѣмейство, включая домашния добитъкъ и птици. При това, повечето отъ жилищата не сѫ тѣхна собственность, а дѣржани подъ наемъ срѣщу 20 или повече лева годишно. Малкия поземеленъ участъкъ едва насмага за прѣхраната